

BIBLIOTECA

Els clubs de lectura, present i futur de les biblioteques

El 2015 estem celebrant els 100 anys de biblioteques públiques al nostre país. Va ser aquesta una aposta de la Mancomunitat que diu molt d'un país, una aposta per dignificar la qualitat de vida dels seus habitants.

En aquest entorn de l'Any de les Biblioteques, han estat moltes les reflexions, jornades i conferències, on bibliotecaris, tècnics, escriptors, artistes, polítics, i persones en general relacionades amb el món de la cultura ens hem trobat per parlar del trajecte recorregut en aquests 100 anys d'història del servei, però sobretot del present i el futur de les biblioteques. Com a tot arreu, hi ha veus apocalíptiques que anuncien la fi immediata del llibre físic en suport paper, i amb ella buiden de sentit aquests equipaments culturals.

Des de fa temps les biblioteques han deixat de centrar la seva activitat en el mer préstec de documents, tot i que continua sent una de les més importants (accés lliure i gratuït a la lectura, la informació i el coneixement). Avui, a més, són espais d'accés a les noves tecnologies de la informació, centres de formació, sales de lectura i estudi i sobretot espais de trobada de les persones al voltant d'un fet cultural. I una de les activitats més representatives d'aquestes trobades és el Club de Lectura. Em centraré en el d'adults, perquè a la nostra biblioteca també ha agafat molta força el Club de Lectura Infantil Fantàstica.

El funcionament és conegut: un grup de persones es reuneix periòdicament per parlar del mateix llibre. El llibre el facilita la biblioteca, i la tertúlia la coordina un dinamitzador, en el nostre cas la Lola Tresserras.

El llibre pren llavors una altra dimensió, perquè la vivència particular de cada lector i la seva aportació a la conversa, enriqueixen enormement l'obra. Acostuma a passar que molts el volen tornar a llegir per gaudir d'aquella nova visió que acaben de descobrir després de la tertúlia. A més de l'exercici d'empatia que produeix la lectura —ens obrim i aconseguim flexibilitat a força de posar-nos en la pell de l'altre—, el contrast de vivències lectores potencia encara més aquesta empatia.

En el nostre club de lectura, a més, comptem amb la col·laboració d'alguns dels seus membres que deixen cada mes testimoni de la trobada, l'obra, l'autor i els comentaris dels membres del club, que podeu seguir al bloc del Club de Lectura. Estem molt contents de comptar amb aquestes ressenyes literàries genuïnes on hi

col·laboren el Manel Calaf, la Maria Bassa i la Lourdes Roca. I com a mostra us deixem la darrera crònica del Club després de la lectura de "Plans de Futur" de Màrius Serra, autor amb qui vam poder conversar fa uns dies a la biblioteca veïna de Lliçà d'Amunt.

Belén Martínez Català

Tertúlia sobre "Plans de Futur" de Màrius Serra

Després del descans estival, el club de lectura ha reprès l'activitat per al curs 2015-2016.

Hem començat amb força. La primera lectura ha estat Plans de futur de Màrius Serra. L'autor, periodista a l'Avui i La Vanguardia, enigmàtic i escriptor de narrativa, també col·labora a Catalunya Ràdio.

Els lectors hem gaudit amb aquesta novel·la que recrea l'entorn i la vida del matemàtic figuerenc Ferran Sunyer i Balaguer (1912-1967), tetraplègic i autodidacte que va assolir projecció internacional.

La narració destaca per tenir una estructura complicada que ha dificultat la lectura a la majoria dels assistents. Per contra, gairebé tots hem apreciat el llenguatge que brilla pel joc de paraules i per la calidesa lèxica. Ens ha fet fruir de valent! Només trobàvem carrinclona o cursi l'expressió "pare paret"; alguns a mesura que avançaven en la lectura intuïen per on anaven els trets de l'autor amb aquesta expressió i d'altres van haver d'esperar fins al final per resoldre què volia dir. Quan es descobreix què volia dir Serra ho hem trobat molt encertat.

Pel que fa als personatges val a dir que sorprèn el protagonista, perquè amb seriosos problemes de salut, és qui té més sentit de l'humor, humor ferrià. Tots els personatges estan ben retratats i reflecteixen bé l'època històrica en què l'autor els insereix. També cal destacar que Serra ens acosta, en dues protagonistes, Teresa i Àngels, al sentiment de culpa que senten algunes persones al llarg de la seva vida per, potser, no haver actuat correctament. Aquest sentiment de culpa és molt propi de la nostra cultura cristiana.

En definitiva, l'autor ens ha novel·lat la biografia de Ferran Sunyer sense ofendre cap descendent en la seva narració perquè no n'hi ha cap.

En la literatura, tot és permès. La ficció és una estratègia de la mentida per arribar a la realitat i Màrius Serra ha aconseguit acostar al lector la vida d'aquest matemàtic figuerenc que els assistents al club de lectura potser no hauríem conegut.

Lourdes Roca Ribas